

СВЕЧЕНА АКАДЕМИЈА ПО ПОВОД 50-ГОДИШНИНАТА ОД СМРТТА НА ЃОРЧЕ ПЕТРОВ

Во рамките на Централната прослава на 50-годишнината од смртта на познатиот македонски револуционер и идеолог Ѓорче Петров, на 27 јуни 1971 год. во Прилеп беше одржана свечена академија.

На академијата покрај голем број општествено-политички и културни работници од Прилеп и Републиката, присуствуваа и Крсте Црвенковски, член на Извршното биро на Претседателството на СКЈ, Ванчо Апостолски, потпретседател на Собранието на СРМ, Драги Тоџија, претседател на Културно-просветниот собор на Собранието на СРМ и претседател на Републичкиот одбор за прослава на 50-годишнината од смртта на Ѓ. Петров, Благоја Талевски — Иван, Злате Билјановски, претседател на Сојузот на здруженијата на борците на СРМ, Блаже Конески, претседател на МАНУ, Димче Мире, директор на Архивот на СРМ, проф. Крум То-

шев, директор на Институтот „К. П. Мисирков“, д-р Орде Ивановски, претставник на Институтот за национална историја, Андон Тошевски, претседател на Собранието на Прилеп и др. На Академијата беше прочитана поздравната телеграма на Никола Минчев, претседател на Собранието на СРМ.

Реферат за животот и делото на истакнатиот македонски револуционер, мислител и идеолог поднесе Љубен Лапе, редовен професор на Универзитетот „Кирил и Методиј“ во Скопје.

На крајот беше изведена пригодна програма посветена на Ѓ. Петров. Инструменталните солисти Душка Тасевска и Киро Божиновски, придружени од камерниот оркестар на Филхармонијата на СРМ под диригентството на Ангел Шурев, изведоа композиции на Вивалди, Николовски, Ивановски и Моцарт.

Д.Д.

ВО ПРЕСРЕТ НА ЕДЕН ЈУБИЛЕЈ

(Сп. СОВРЕМЕНОСТ, 1951—1971)

Годинава сп. Современост прославува редок јубилеј.

Ретроспективата на двеценскиот развој ја иницира мислата за успешно изведената литературна, и не само литературна, мисија во ова наше македонско поднебје.

Некогашните први скромни чекори, компарирани со денешната модерна физиономија на Современост, говорат за импресивните резултати постигнати во напорниот развојен пат.

Далеку сме од помислата да вршиме вреднување на местото и улогата на сп. Современост во македонската литературна историја.

Меѓутоа, не можеме да ја избегнеме констатацијата дека сп. Современост во последниве дваесет години ги инкарнира пулсирањата на македонската книжевна творечка мисла.

Во последниве дваесет години на страниците на сп. Современост се појавија и бројни статии и прилози од областа на историската наука.

Во годините кога не постоеја историски списанија во Републиката, сп. Современост беше меѓу првите што ѝ пружи рака на младата македонска историографија.

Свргеноста на Современост кон историската проблематика датира уште од првиот број.

Импонира што и денес, при сцитувањето на историски списанија кои, главно, ги апсорбираат резултатите на македонската историска наука, сп. Современост покажува несмален интерес за публикување прилози со историска тематика.

Меѓу фрагментите на Лисагаревата „Историја на Париската Комуна“, публикувани во бр. 1/1951 (г. I) — и најновите сознанија за Мисирков на Б. Ристовски и за ма-

кедонско-италијанските односи во минатото — на Полјански, објавени во бр. 10/1970 (г. XX), — се поместени бројни статии, прилози и документи за македонското минато.

Притоа, најмногу се застапени оние прилози што се однесуваат на Преродбата, национално-ослободителното движење и на НОБ и Револуцијата. Тоа придонесува да се почувствува континуитетот на револуцијата.

Сп. Современост влегува во својата трета деценија.

Досегашната присутност на историските сознанија ја подгрејува надежда на нивно натамошно рефлектирање во неговите страници.

Д. Д.

МНОГУВИДНО ОДБЕЛЕЖАН СТОГОДИШНИОТ ЈУБИЛЕЈ НА ПАРИСКАТА КОМУНА ВО ПАРИЗ

Градот на Сена, свечено ја одбележа стогодишнината од првата пролетерска држава во светот — Париската комуна 1871—1971 година, оддавајќи им заслужено признание на храбрите комунари, чија пролеана крв низ улиците на Монмартр, на барикадите на улиците: Сен Антоан, Розје, де Мартир, Тампл, Риволи, на брдото Белвил, на гробиштата Пер Лашез, во лагинскиот квартал, насекаде во Париз, вечно ќе ги стоплува срцата на угнетените и обесправените, на поробените и експлоатираните во целиот свет.

Објавленијата, соопштенитијата и поканите за свечени приредби, спектакли, соареа, митинзи, семинари, посета на гробиштата на Комунарите и други форми доаѓаа од разни страни: од социјалистите, комунистите, социјал-радикалите, анар-

хистите, троцкистите и други, но најзабележливи беа оние во организација на Друштвото „Пријатели на Париската комуна“ чиј претседател е Жак Дикло.

Во печатот, на радиотелевизиската програма, во витрините на многубројните издавачки куќи исто така паѓаа в очи настаните од Париската комуна. Секој од свој аспект ги објаснуваше и им го определуваше нивното значење.

Во издание на издавачката куќа „КНИГА КЛУБ ДИДРО“ се појави колекцијата „ГОЛЕМА ИСТОРИЈА НА КОМУНАТА“ (едиција на стогодишнината) во 5 тома, голем формат со 2000 илустрации, повеќето од нив досега необјавени, од кои сто страници во боја. Авторот е Жорж Сориа, кој на мошне интересен, сликовит и директен начин,